

AANBEVELINGEN

De Raad komt tot de volgende aanbevelingen.

Laat belanghebbende meer informatie geven

1. Aan de minister van Veiligheid en Justitie
 - a. Neem in de wet een regeling op die de belanghebbende verplicht meer inzicht te verschaffen in zaken over zijn persoonlijke situatie die relevant zijn voor de beoordeling of sprake is van vrees voor misbruik. De Raad beveelt een 'omkering van de bewijslast' aan: niet de politie moet aantonen dat hij ongeschikt is, maar de aanvrager moet aantonen dat hij wel geschikt is. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een verklaring van een arts, een psychologische test of een verklaring van huisgenoten.
 - b. Spoor de politie aan tot een actieve en kritische beoordeling van deze informatie
 - bij de aanvraag van het wapenverlof;
 - bij de jaarlijkse verlenging van het wapenverlof;
 - als eerder aangeleverde informatie is gewijzigd; en
 - als de politie herbeoordeling wenselijk of nodig acht.

Verbeter uitvoering verloffverlening door politie

2. Aan de kwartiermaker van de nationale politie en de (toekomstige) korpschef van de nationale politie
Borg dat de korpsleiding betrokken is bij de uitvoering van de taken die voortvloeien uit de Wet wapens en munitie, en dat zij ten minste eenmaal per jaar analyseert of de met het stelsel beoogde doelen daadwerkelijk worden bereikt. De mogelijkheid om managementinformatie te genereren is daarvoor essentieel.

Inventariseer risico-indicatoren en maak deze toepasbaar

3. Aan de minister van Veiligheid en Justitie
 - a. Inventariseer periodiek welk soort informatie over personen een indicator kan zijn voor de kans op misbruik van een wapen. Benut hiertoe ten minste ervaringen en kennis uit de Nederlandse en buitenlandse uitvoeringspraktijk, en resultaten van wetenschappelijke studies;
 - b. Waarborg dat deze indicatoren bij de verloffverlening worden toegepast;
 - c. Informeer de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie over deze indicatoren;
 - d. Ontwikkel concreet toepasbare werkwijzen en methoden voor het verkrijgen van informatie over deze indicatoren en betrek hierbij in ieder geval informatie uit de sociale omgeving.

Verbeter risicobeheersing door schietverenigingen

4. Aan de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie (KNSA)
 - a. Borg dat de bij u aangesloten schietverenigingen beoordelen in hoeverre er vrees is voor misbruik:
 - wanneer een lid tot de vereniging wordt toegelaten;
 - wanneer een lid een wapenverlof aanvraagt;
 - wanneer een lid een wapen aanschaft;
 - in algemene zin gedurende het lidmaatschap.
 - b. Ontwikkel maatregelen die passen bij de mate van vrees voor misbruik.
 - c. Borg dat uw leden de expertise hebben die nodig is om dreigend misbruik te herkennen en om de juiste maatregelen te treffen. Bied zo nodig opleiding, training en begeleiding aan.
 - d. Neem bovengenoemde stappen op in de eisen voor certificering van schietverenigingen.

5. Aan de minister van Veiligheid en Justitie

Richt het stelsel zo in, dat een wapenverlof alleen wordt afgegeven indien de aanvrager lid is van een vereniging die deze risicobeoordeling aantoonbaar uitvoert; denk daarbij aan een KNSA-certificering als bedoeld in aanbeveling 4.

Ga na of het stelsel het gewenste effect sorteert

6. Aan de minister van Veiligheid en Justitie

- a. Laat u jaarlijks informeren door de politie, de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie en de Dienst Justis over de effectiviteit van het wettelijk stelsel ter beheersing van legaal wapenbezit.
- b. Neem een evaluatiebepaling op in de Wet wapens en munitie.

Onderzoek mogelijkheden voor zorgverleners

7. Aan de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG), in overleg met GGZ Nederland, de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie (NVP) en het Nederlands Huisartsen Genootschap (NHG)

Bepaal een standpunt over de vraag hoe behandelaars en andere zorgverleners kunnen handelen wanneer zij kennis hebben verworven over (voorgenomen) wapenbezit van één van hun patiënten en wanneer hierbij mogelijk een gevaar voor derden bestaat.

Bestuursorganen aan wie een aanbeveling is gericht dienen een standpunt ten aanzien van de opvolging van deze aanbeveling binnen een half jaar na verschijning van deze rapportage aan de betrokken minister kenbaar te maken. Niet-bestuursorganen of personen aan wie een aanbeveling is gericht dienen hun standpunt ten aanzien van de opvolging van de aanbeveling binnen een jaar kenbaar te maken aan de betrokken minister. Een afschrift van deze reactie dient gelijktijdig aan de voorzitter van de Onderzoeksraad voor Veiligheid en minister van Veiligheid en Justitie verstuurd te worden.